

ו	ומרדכי ידע את כל אשר נעשה	בנימן	גרם לשבטים לקרע	הה"ד	ויקרעו
א	ומרדכי ידע את כל אשר נעשה	בנימין	גרם לשבטים ליקרע	הה"ד	ויקרעו
ד	ומרדכי ידע את כל אשר נעשה	בנימין	גרם לשבטים ליקרע	הה"ד	ויקרעו
נ	ומרדכי ידע את כל אשר נעשה	בנימין	גרם לשבטים ליקרע	הה"ד	ויקרעו
ה	ויקרא מרדכי את בגדיו	אמ' ר'	ישמעאל	בנימן	גרם לשבטים ליקרע

ו	שמלותם	והיכן	גרמה	לו	קריעה	בשושן	ויקרע מרדכי את בגדיו	וילבש שק ואפר
א	שמלותם	והיכן	גרמה	לו	קריעה	בשושן	ויקרע מרדכי את ??	?? והוא איש ימיני וילבש שק ואפר
ד	שמלותם	והיכן	גרמה	לו	קריעה	בשושן	ויקרע מרדכי את בגדיו	והוא איש ימיני וילבש שק ואפר
נ	שמלותם	והיכן	גרמה	לו	קריעה	בשושן	ויקרע מרדכי את בגדיו	והוא איש ימיני וילבש שק ואפר
ה	שמלותם	והיכן	גרמה	לו	קריעה	בשושן	ויקרע מרדכי את בגדיו	והוא איש ימיני וילבש שק ואפר

ו	א"ר	איבו	משתפס	יעקב	אבינו	את השק	דכת'	וישם שק במתניו	שוב לא	זז	מבניו	אחאב	וישם שק על
א	א"ר	איבו	משתפס	יעקב	אבינו	את השק		שוב לא	זז	מבנו	אחאב	כת'	ביה וישם שק על
ד	אמ"ר	איבו	משתפס	אבינו	יעקב	את השק	דכתיב	וישם שק במתניו	שוב לא	זז	מבניו	אחאב	כתיב ביה וישם שק על
נ	א"ר	איבו	משתפס	אבי'	יעקב	את השק	דכתי'	וישם שק במתניו	שוב לא	זז	מבניו	אחאב	כת' ביה וישם שק על
ה	אמ' ר'	איבו	משתפס	יעק'	אבינו	את השק							

ו	בשרו	יורם	בנו	וירא	העם	השק על	בשרו	מרדכי	וילבש	שק	ואפר	א"ר	חנין
א	בשרו	יורם	בנו	ויראו	העם	והנה	השק על	בשרו	מבית	מרדכי	וילבש	שק	ואפר
ד	בשרו	יורם	בנו	וירא	העם	והנה	השק על	בשרו	מבית	מרדכי	וילבש	שק	ואפר
נ	בשרו	יורם	בנו	וירא	העם	והנה	השק על	בשרו	מבית	מרדכי	וילבש	שק	ואפר
ה								ה"ד	וילבש	שק	ואפר	ויצעק	צעקה גדולה

ו	מאן	דאמ'	הב"ה	ותרן	יתוותרון	בני	מעיה	אלא	מאריד	רוחיה	וגבי	דיליה	תדע	שהרי
א	מאן	דמר	קב"ה	ותרן	הוא	יתרון	מעוהי	אלא	מאריד	רוחיה	וגבי	דיליה	תדע	שהרי
ד	מאן	דאמר	קודשא	בריד	הוא	ותרן	הוא	יתוותרון	בני	מעוהי	אלא	מאריד	תדע	שהרי
נ	מאן	דמר	קב"ה	ותרן	הוא	יתוותרון	בני	מעוהי	אלא	מאריד	רוחיה	וגבי	דיליה	תדע
ה	כל	מי	שאמ'	הקב"ה	ותרן	הוא	יתוותרון	בני	מעיה	אלא	מאריד	אפי	רוחיה	וגביה

ו	זעקה	אחת	הזעיק	יעקב	לעשו	דכת'	כשמעו	עשו	את דברי	אביו	ויצעק	זעקה	והיכן	פרע	לו	בשושן	
א	זעקה	אחת	הזעיק	יעקב	לעשו	דכתי											
ד	זעקה	אחת	הזעיק	יעקב	לעשו	דכתיב											
נ	זעקה	אחת	הזעיק	יעקב	לעשו	דכתי'											
ה	זעקה	אחת	זעק	עשו	בעבור	יעקב	דכת'	כשמעו	עשו	את דברי	אביו	ויצעק	צעקה גדולה	והיכן	פרע	לו	בשושן

ו	הבירה	דכת'	ויצעק	זעקה	גדולה
א			ויצעק	זעקה	וג'
ד			ויצעק	זעקה	גדולה
נ			ויצעק	זעקה	גדולה
ה	הבירה	ה"ד	ויצעק	צעקה	גדולה

ו	ותבאנה	נערות	אסתר	ותתחלצל	המלכה	מאד	רבנין	דתמן	אמריין	שפ[ר]סה	נדה	ורבנין
א	ותבואנה	נערות	אסתר	ותתחלצל	המלכה	מאד	רבנן	דתמן	אמריין	שפרסה	נדה	ורבנן
ד	ותבאנה	נערות	אסתר	ותתחלצל	המלכה	מאד	רבנין	דתמן	אמריין	שפרסה	נדה	ורבנין
נ	ותבאנה	נערות	אסתר	ותתחלצל	המלכה	מאד	רבנן	דתמן	אמרי	שפרסה	נדה	ורבנן
ה				ותתחלצל	המלכה		רבנן		אמרי	לעילא	שפרסא	נידות

ו	דהכא	אמריין	הפילה	עוברת	ומשעה	שהפילה	שוב	לא	ילדה	ר' יודה	אמ' במוך	היתה	משמשת	דא"ר
א	דהכא	אמריין	הפילה	עוברת	ומשעה	שהפילה	שוב	לא	ילדה	ר' יהודה	בר סימון	היתה	משמשת	דא"ר
ד	דהכא	אמריין	הפילה	עוברת	ומשעה	שהפילה	שוב	לא	ילדה	ר' יודה	בר' סימון	היתה	משמשת	דאמר ר'
נ	דהכא	אמריין	הפילה	עוברת	ומשעה	שהפילה	שוב	לא	ילדה	ר' יודה	בר' סימון	היתה	משמשת	דא"ר
ה	והכא	אמריין	שהפילה	עוברת	ומשעה	שהפילה		לא	ילדה	עוד ר' יהודה	בר' סימון	היתה	משמשת	דאמ' ר'

ו	יודן	בר	סימון	דריוש	אחרון	בנה	של	אסתר	היה	טהור	מאמו	וטמא	מאביו
א	יודא	בר	סימון	דריוש		בנה	של	אסתר	היה	טהור	מאמו	וטמא	מאביו
ד	יודה	בר'	סימון	דריוש	האחרון	בנה	של	אסתר	היה	טהור	מאמו	וטמא	מאביו
נ	יודה	בר'	סימון	דריוש	האחרון	בנה	של	אסתר	היה	טהור	מאמו	וטמא	מאביו
ה	יהודה	בר'	סימון	דריוש	האחרון	בנה	של	אסתר	היה	טהור	מאמו	וטמא	מאביו

ו	ותקרא	אסתר	להתך	רבנין	דתמן	אמרי	התך	זה דניאל	ולפי	שחתכוהו	מגדלתו	כך
א	ותקרא	אסתר	להתך	רבנין	דתמן	אמרי	התך	זה דניאל	ולפי	שחתכוהו	מגדולתו	
ד	ותקרא	אסתר	להתך	רבניו	דתמן	אמרין	התך	זה דניאל	ולפי	שחתכוהו	מגדולתו	התך
נ	ותקרא	אסתר	להתך	רבנין	דתמן	אמרין	התך	זה דניאל	ולפי	שחתכוהו	מגדולתו	נקרא כן
ה	ותקרא	אסתר	להתך	רבנן	אמרין	תמן	התך	זה דניאל	ולמה	שחתכו	התך	שמו

ו	ורבנין	דהכא	אמרי	שחתך	את הדברים	לדעת	מה זה	ועל	מה זה	אמרה	לו	לך	אמור	לו	מימיהם	של
א	ורבנין	דהכא	אמרו	שחתך	את הדברים	לדעת	מה זה	ועל	מה זה	אמרה	לו	לך	אמור	לו	מימיו	של
ד	ורבנין	דהכא	אמרין	שחתך	את הדברים	לדעת	מה זה	ועל	מה זה	אמרה	לו	לך	אמור	לו	מימיהם	של
נ	ורבנין	דהכא	אמרין	שחתך	את הדברים	לדעת	מה זה	ועל	מה זה	אמרה	לו	לך	אמור	לו	מימיהם	של
ה	ורבנן	אמ'	הכא	התך	שחיתך	את הדברים	לדעת	מה זה	ועל	מה זה	אמרה	לך	אמור	להם	לישר'	מ [..] הם

ו	ישראל	לא	באו	לצרה	כזאת	שמא	כפרו	ישראל	בזה	אלי	ואנוהו	ושמא	כפרו	בלוחות	דכת'
א	ישראל	לא	בא	לצרה	כזאת	שמא	כפרו	ישראל	בזה	אלי	ואנוהו	ושמא	כפרו	בלוחו	דכתיב
ד	ישראל	לא	באו	לצרה	כזאת	שמא	כפרו	ישראל	בזה	אלי	ואנוהו	ושמא	כפרו	בלוחות	דכתיב
נ	ישראל	לא	באו	לצרה	כזאת	שמא	כפרו	ישראל	בזה	אלי	ואנוהו	ושמא	כפרו	בלוחות	דכתיב
ה	ישראל	לא	באו	לצרה	כזאת	שמא	כפרו	ישראל	בזה	אלי	ואנוהו	ושמא	כפרו	בלוחות	דכת' בהם

- ו מזה ומזה הם כתובים
- א מזה ומזה הם כתובים
- ד מזה ומזה הם כתובים
- נ מזה ומזה הם כתובים
- ה מזה ומזה הם כתובים

ו	ים	הגדול	והולך	ושוטף	בכל	הארץ	וירא	והנה	זרחה	השמש	לכל	הארץ	ויאור	העולם	ויתרומם	הגוי	הקטן
א	הים	הגדול	והולך	ושוטף	בכל	הארץ	וירא	והנה	זרחה	השמש	לכל	הארץ	ויאור	העולם	והגבוהים	ישפלו	ויתרומם
ד	ים	הגדול	והולך	ושוטף	בכל	הארץ	וירא	והנה	זרחה	השמש	לכל	הארץ	ויאור	העולם	ויתרומם	הגוי	הקטן
נ	הים	הגדול	והולך	ושוטף	בכל	הארץ	וירא	והנה	זרחה	השמש	לכל	הארץ	ויאור	העולם	ויתרומם	הגוי	הקטן
ה	ים	גדול	והולך	ושוטף	בכל	הארץ	וירא	והנה	זרחה	השמש	לכל	הארץ	ויאור	העולם	ויתרומם	הגוי	הקטן

ו	והגבוהים	הושפלו	ויהי	שלום	ואמת	בכל	הארץ	ויהי	מהיום	ההוא	ומעלה	וינצור	מרדכי	את	החלום	אשר	חלם	ובעת	אשר
א	הגוי	הקטן	ויהי	שלום	ואמת	בכל	הארץ	ויהי	מהיום	ההוא	ומעלה	וינצור	מרדכי	את	החלום	אשר	חלם	ובעת	אשר
ד	והגבוהים	הושפלו	ויהי	שלום	ואמת	בכל	הארץ	ויהי	מהיום	ההוא	ומעלה	וינצור	מרדכי	את	החלום	אשר	חלם	ובעת	אשר
נ	והגבוהים	הושפלו	ויהי	שלום	ואמת	בכל	הארץ	ויהי	מהיום	ההוא	ומעלה	וינצור	מרדכי	את	החלום	אשר	חלם	ובעת	אשר
ה	והגבוהים	הושפלו	ויהי	שלום	אמת	בכל	הארץ	מהיום	ההוא	ומעלה	וינצור	מרדכי	את	החלום	אשר	חלם	ובעת	אשר	

ו	הצר	לו	המן	אמ'	לאסתר	על	ידי	שלוחה	הנה	החלום	אשר	ספרתי	לך	בימי	נעוריך	ועתה	קומי	ובקשי	רחמים	מאת
א	הצר	לו	המן	אמ'	לאסתר	על	ידי	שלוחה	הנה	החלום	אשר	ספרתי	לך	בימי	נעוריך	ועתה	קומי	ובקשי	רחמים	לפני
ד	הצר	לו	המן	אמר	לאסתר	על	ידי	שלוחה	הנה	החלום	אשר	ספרתי	לך	בימי	נעוריך	ועתה	קומי	ובקשי	רחמים	מאת
נ	הצר	לו	המן	אמ'	לאסתר	על	ידי	שלוחה	הנה	החלום	אשר	ספרתי	לך	בימי	נעוריך	ועתה	קומי	ובקשי	רחמים	מאת
ה	שהצר	לו	המן	אמר	לאסתר	על	ידי	שילוחה	הנה	החלום	אשר	סיפרתי	לך	בימי	נעוריך	ועתה	קומי	[ו]בקשי	רחמים	מאת

ו	הב"ה	ובואי	לפני	המלך	והתחנני	על	עמך	ועל	מולדתך
א	הב"ה	ובאי	לפני	המלך	והתחנני	על	עמך	ועל	מולדתך
ד	הקב"ה	ובאי	לפני	המלך	והתחנני	על	עמך	ועל	מולדתך
נ	הב"ה	ובואי	לפני	המלך	והתחנני	על	עמך	ועל	מולדתך
ה	ה'	ובואי	לפני	המלך	ותחנני	על	עמך	ועל	מולדתך

ו	כי	אם	החזרש	תחרישי	אם	תשתוק	עכשיו	שלא	ללמד	סיגוריא	על	אומתך	סופך	לשתוק	לעתיך	לבא	ואין	לך	פתחון	פה
א	כי	אם	החזרש	תחרישי	אם	תשתוק	עכשיו	שלא	ללמד	זכות	על	אומתך	סופך	לשתוק	לעתיך	לבוא	ואין	לך	פתחון	פה
ד	כי	אם	החזרש	תחרישי	אם	תשתקי	עכשיו	שלא	ללמד	סניגוריא	על	אימתך	סופך	לשתוק	לעתיך	לבא	ואין	לך	פתחון	פה
נ	כי	אם	החזרש	תחרישי	אם	תשתוק	עכשיו	שלא	ללמד	סניגוריא	על	אומתך	סופך	לשתוק	לעתיך	לבוא	ואין	לך	פתחון	פה
ה	כי	אם	החזרש	תחרישי	אם	תשתוק	עכשיו	שלא	ללמד	סניגוריא	על	אומתך	סופך	לשתוק	לעתיך	לבוא	ואין	לך	פתחון	פה

ו	על	מה	שאת	יכולה	לעשות	טובה	בידיך	ולא	עשית	ומה	את	סבורה	שהב"ה	מניח	ישראל	מכל	מקום	מעמיד	להם	גואל
א	למה	שאת	יכולה	לעשות	טובה	בידיך	ולא	עשית	ומה	את	סבורה	הקב"ה	מניח	את	ישראל	מכל	מקום	מעמיד	להם	גואל
ד	למה	שאת	יכולה	לעשות	טובה	בידיך	ולא	עשית	ומה	את	סבורה	הקב"ה	מניח	את	ישראל	מכל	מקום	מעמיד	להם	גואל
נ	למה	שאת	יכולה	לעשות	טובה	בידיך	ולא	עשית	ומה	את	סבורה	הב"ה	מניח	את	ישראל	מכל	מקום	מעמיד	להם	גואל
ה	למה	שאת	יכולה	לעשות	טובה	בידיך	ולא	עשית	ומה	את	סבורה	שהב"ה	מניח	ישראל	מכל	מקום	יעמיד	להם	גואל	

ו	הה"ד	רוח	והצלה	יעמד	ליהודים
א	הה"ד	ריוח	והצלה	יעמוד	ליהודים וגומר
ד	הה"ד	רוח	והצלה	יעמוד	ליהודים ממקום אחר
נ	הה"ד	ריוח	והצלה	יעמוד	ליהודים ממקום אחר
ה	ה"ד	רווח	והצלה	יעמו'	ליהודי' ממקום אחר

ו ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי אמרה לו לך כנוס את כל היהודים וצומו עלי
א ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי אמרה לו לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וכו'
ד ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי אמרה לו לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי אל תאכלו ואל תשתו
נ ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי אמרה לו לך כנוס את כל היהודים וצומו עלי
ה ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי אמרה לו לך כנוס את כל היהודים אשר בשושן וצומו עלי

ו שלשת ימים ואלו הן י"ג וי"ד וט"ו בניסן שלח לה והרי הן ימים טובים של
א שלשת ימים ואלו הן י"ג וי"ד וט"ו בניסן שלח לה והרי הם ימים טובים של
ד שלשת ימים ואלו הן י"ג וי"ד וט"ו בניסן שלח לה והרי בהם יום ראשון של
נ שלשת ימים אלו הן י"ג וי"ד וט"ו בניסן שלחה לה והרי הם ימים טובים של
ה שלשת ימים לילה ויום ואלו הן שלשה עשר וארבעה עשר ובחמישה עשר בניסן אמרה לו והרי ה' ימים טובים של

ו פסח. אצרה לו זקן שבישראל למה הוא פסח מיד שמע מרדכי והודה לדבריה הה"ד ויעבר מרדכי
א פסח אמרה לו זקן שבישראל למה הוא פסח מיד שמע מרדכי לדבריה הה"ד ויעבר מרדכי
ד פסח אמרה לו זקן שבישראל למה הוא פסח מיד שמע מרדכי והודה לדבריה הה"ד ויעבר מרדכי
נ פסח אמרה לו זקן {ש} בישראל למה הוא פסח מיד שמע מרדכי והודה לדבריה הה"ד ויעבר מרדכי
ה פסח אמ' לו זקן שלישראל למה הוא עושה פסח מיד שמע מרדכי לה ולדבריה והודה לה הה"ד ויעבר מרדכי

ו ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר תמן אמרי שהעביר יום טוב של פסח בתענית ועל אותה צרה ויתפלל מרדכי אל ה'
א ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר תמן אמרין שהעביר יום טוב של פסח בתענית ועל אותה צרה ויתפלל מרדכי אל יי'
ד ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר תמן אמרי שהעביר יום טוב של פסח בתענית ועל אותה צרה ויתפלל מרדכי אל יי'
נ ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר תמן אמרי שהעביר יום טוב של פסח בתענית ועל אותה צרה ויתפלל מרדכי אל יי'
ה ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר תמן אמרין שהעביר יום טוב שלפסח בתענית ועל אותה צרה ויתפלל מרדכי אל ה'

ו ויאמר גלוי וידוע לפני כסא כבודך אדון כל העולמים כי לא מגבהות לב ומרום עין עשיתי שלא
א ויאמר גלוי וידוע לפני כסא כבודך רבון כל העולמים כי לא מגבהות לב עשיתי את אשר לא
ד ויאמר גלוי וידוע לפני כסא כבודך אדון העולמי' כי לא מגבהות לב ומרום עין עשיתי אם לא
נ ויאמר גלוי וידוע לפני כסא כבודך אדון כל העולמים כי לא מגבהות לב ומרום עין עשיתי אשר לא
ה ויאמ' גלוי וידוע לפני כסא כבודך אדון אדון כל העולמים שלא מגבהות לב ומרוממות עין לא

ו השתחויתי להמן כי אם מיראתך כי יראתי מפניך לבלתי תת כבודך לבשר ודם ולא
א השתחויתי להמן אלא מעלתי זאת לבלתי השתחוות לו כי יראתי מפניך לבלתי תת כבודך לב"ו ולא
ד השתחויתי להמן כי אם מיראתך מעלתי זאת לבלתי השתחוות לו כי יראתי מפניך לבלתי תת כבודך לבשר ודם ולא
נ השתחויתי להמן כי אם מיראתך מעלתי זאת לבלתי השתחוות לו כי יראתי מפניך לבלתי תת כבודך לבשר ודם ולא
ה השתחוותי להמן אלא מיראתך מעלתי זאת לבלתי השתחוו'

ו רציתי להשתחוות לזולתך כי מי אני אשר לא אשתחוה להמן על תשועת עמך ישראל כי לוחך הייתי מנעל רגליו
א רציתי להשתחוות לזולתך כי מי אני אשר לא אשתחוה להמן על תשועת עמך ישראל כי לוחך הייתי עפר רגליו
ד רציתי להשתחוות לזולתך כי מי אני אשר לא אשתחוה להמן על תשועת עמך ישראל כי לוחך הייתי מנעל רגליו
נ רציתי להשתחוות לזולתך כי מי אני אשר לא אשתחוה להמן על תשועת עמך ישראל כי לוחך הייתי מנעל רגליו
ה לזולתך כי מי אני שלא אשתחוה להמן בעבור ישועת ישראל כי לוחך הייתי עפר רגליו

ו ועתה אלהינו הצילנו נא מידו ויפול בשחת אשר כרה וילכד ברשת אשר טמן לרגלי חסידך וידע המרגיז
א עתה אלהינו הושיענו נא מידו ויעל בשחת אשר כרה וילכד ברשת אשר טמן לרגלי חסידך וידע המרגיז הזה
ד ועתה אלדינו הצילנו נא מידו ויפל בפחת אשר כרה וילכד ברשת אשר טמן לרגלי חסידך וידע המרגיז הזה
נ ועתה אלהינו הצילנו נא מידו ויפול בשחת אשר כרה וילכד ברשת אשר טמן לרגלי חסידך וידע המרגיז הזה
ה ועתה יי אלהינו הצילנו מידו ויפול בשחת אשר כרה וילכד ברשת אשר טמן לרגלי חסידך וידע המרגיז הזה

ו	כי לא שכחת	ההבטחה	שהבטחתנו	ואף גם זאת	בהיותם בארץ	אויביהם
א	כי לא שכחת	ההבטחה	אשר הבטחתנו	ואף גם זאת	בהיותם וגו'	
ד	כי לא שכחת	ההבטחה	שהבטחתנו	ואף גם זאת	בהיותם בארץ	אויביהם וגו'
נ	כי לא שכחת	ההבטחה	שהבטחתנו	ואף גם זאת	בהיותם בארץ	אויביהם וגו'
ה	כי לא שכחת	האבטחה	שהבטחת	ואף גם זאת	בהיותם בארץ	אויביהם לא מאסתים וגו'

ו	מה עשה מרדכי	קבץ	את כל התינוקות	ועינה	אותם מלחם	ומים	והלבישם	שק
א	מה עשה מרדכי	קבץ	את כל התינוקות	וענה	אותם מלחם	וממים	והלבישם	שק ואפר
ד	מה עשה מרדכי	קבץ	את התינוקות	וענה	אותם מלחם	ומים	והלבישן	שק
נ	מה עשה מרדכי	קבץ	את כל התינוקות	וענה	אותם מלחם	ומים	והלבישם	שק
ה	מה עשה מרדכי	קיבץ	כל התינוקות	ועינה	אותם מלחם	ומים	והלבישם	שק

ו	והושיבם באפר	והיו צועקין	ובוכין	ועוסקין	בתורה
א	והושיבם באפר	והיו צועקים	ובוכים	ועוסקין	בתורה
ד	והושיבם באפר	והיו צועקין	ובוכין	ועוסקין	בתורה
נ	והושיבם באפר	והיו צועקין	ובוכים	ועוסקין	בתורה
ה	והושיבם באפר	וצועקין	ובוכין	ועוסקין	בתורה